

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 583/2014
19.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.С., због два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Г.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 15/13 од 27.06.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 2781/13 од 06.02.2014. године, у седници већа одржаној 19.06.2014. године, већином гласова, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., као основан и **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Нишу К 15/13 од 27.06.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 2781/13 од 06.02.2014. године, те се списи предмета враћају Основном суду у Нишу на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 15/13 од 27.06.2013. године, окривљени З.С., оглашен је кривим због извршена два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ те му је за свако од наведених дела утврђена казна затвора у трајању од по три месеца и изречена му је условна осуда тако што је утврђена јединствена казна затвора у трајању од четири месеца која се неће извршити уколико окривљени, у року од једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 25.821,00 динара, на име паушала износ од 3.000,00 динара те оштећеним на име трошкова кривичног поступка износ од 43.875,00 динара, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су оштећена Л.С. 1 и оштећени Л.С. 2, ради остварења имовинско-правног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 2781/13 од 06.02.2014. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног З.С. и потврђена пресуда Основног суда у Нишу К 15/13 од 27.06.2013. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног З.С., адвокат Г.Р., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде одредаба Законика о кривичном поступку: члан 438. став 1. тачка 4, тачка 9, тачка 11, те став 2. тачка 1. ЗКП-а; члан 439. тачка 1-3 ЗКП-а, члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а, члан 124. ЗКП-а; члан 122. и члан 131. ЗКП-а; члан 287. ЗКП-а; члан 420. ЗКП-а и члан 447. став 2. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку пред потпуно измењеним већем, те да се извршење правноснажне пресуде одложи до окончања поступка по захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/11), нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости, браниоца окривљеног З.С., наводи да је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а, односно да је прекорачена оптужба.

Тиме што је оптужним актом јавног тужиоца окривљеном З.С. стављено на терет извршење једног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, а првостепени и другостепени суд су утврдили да је окривљени извршио два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и за иста га правноснажно огласили кривим, оптужба је прекорачена.

Наиме, без обзира што суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације дела, како је то прописано чланом 420. став 1. ЗКП-а, тиме што је окривљени З.С. из једног чињеничног описа, који у целини и појединостима представља јединствену радњу окривљеног, у коме су оштећена два лица: Љ.С. 1 и Љ.С. 2, са правном квалификацијом за једно кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, како је то наведено у оптужном акту, правноснажно оглашен кривим за извршење два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, оптужба је прекорачена.

Бранилац окривљеног З.С. у захтеву наводи и повреде одредаба из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а; члана 124; члана 122; члана 131; члана 287; члана 420. и члана 447. став 2. ЗКП-а које нису предвиђене као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, те о њима Врховни касациони суд није одлучивао, као и повреде одредаба члана: 438. ста 1. тачка 4; члана 438. став 2. тачка 1; члана

439. тачка 1 до 3. и члана 441. став 3. и 4. ЗКП-а које су чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а предвиђене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, но како у захтеву за ове повреде није дато образложење у чему се те повреде суштински састоје, о истим повредама Врховни касациони суд није одлучивао.

У поновном поступку првостепени суд ће имати у виду изнете примедбе и битне повреде одредаба кривичног поступка на које је указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, усвајањем поднетог захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**